

Уили Пазини „Невярна любов“

Може би сте посегнали към тази книга, защото са ви изневерили или защото, негласно и потайно, и вие някога сте го правили. Няма откъде да го науча. Но знам, че в този момент по целия свят милиони хора, мъже и жени, изневеряват на партньора си и на много от тях също им изневеряват.

Понякога тайната гръмка се разкрива и се използва като оръжие. А може да излезе наяве съвсем неочаквано, както се е случило на нещастния неверник, който, прекарвайки почивката си заедно с любовницата си на плажа на курорта „Маринела“, близо до Ла Специя, бил хванат в едър план от камерата на хеликоптера и показан директно по телевизията в предаване, отразяващо Колоездачната обиколка на Италия. Някой го е видял на телевизионния екран на място, където не е трябвало да бъде, заедно с жена, която не е била неговата. Какво да кажем? Понякога наистина се озоваваме на погрешното място в неподходящия момент...

Но не всички изневери излизат наяве. Някои прегрешения остават завинаги в тайна и се превръщат в спомени.

Това може да бъде съобщение в паметта на мобилен телефон, писмо, скрито сред бельото в някое чекмедже (или имейл, разпечатан, за да бъде препрочетен на спокойствие), снимка, която означава нещо само за тези, които са на нея, или просто дълбоко стаено в сърцето чувство.

Това е житейският роман, превръщащ се в поезия. Мене обаче като психиатър ме интересува нещо друго: да разбере изневярата.

Да разбере как се ражда и защо. И, преди всичко, да открия дали е вярно, че днес се изневерява повече.

Аз мисля, че това е така поради една проста причина: днес живеем повече и това ни дава възможност да срещнем не една любов, следователно се увеличават и възможностите за изневяра. Неслучайно американското списание Ню Йорк Магазин твърди, че днес е разпространена една нейна особена форма, тази на „хомеопатичната изневяра“: системни и методични дози прегрешение като единствена гаранция за съхранението на двойката.

Също така е вярно, че днес любовта е много по-публична и показна: в нейно име се говори и крещи, правят се обвинения, търси се отмъщение пред очите на целия свят.

Не говоря само за холивудски и местни звезди, постоянно преследвани от папараците, а и за една никому неизвестна американка, на която са изневерили – Емили. Тя похарчила 70 000 долара, за да плати за билборд на „Таймс Скуеър“ в Ню Йорк и да напише на него: „Здравей, Стивън. Дали най-после ти привлякох вниманието? Знаем всичко за нея.

Ти, гадино, мръсно, безнравственико, ти, недоразвито същество, измет такъв. Всичко е записано. Твоя след съвсем скоро бивша съпруга, Емили“. За допълнителен разкош в послеписа добавила: „Платих за този огромен билборд с парите от общата ни банкова сметка“.

Едно нещо е сигурно. Съвременните жени като Емили могат да бъдат наречени „оправомощени“: те са по-силни и уверени

в себе си, по-категорични в любовта дори когато им изневеряват. На мен ми се струва интересен и друг аспект. С течение на вековете дългата редица от любовници се е уплътнила, както подчертава в своя книга Елизабет Абът, американска преподавателка и изследователка на женската култура, където ги описва и анализира. Но какво общо имат Мерилин Монро и Мадам дьо Помпадур, Мария Калас и Камила Паркър-Боулс, освен че са се превърнали от любовници в „редовни“ съпруги? Всички те представляват онази жена, която Абът нарича mistressdom или възлюбената. Тази, приела факта да бъде „другата“, често пъти в незаконна връзка, така или иначе – в сянка.

Сред съвременните оправомощени жени и момичета също има любовници, но ми се струват различни, по-сигурни в себе си, по-малко склонни да се подчиняват. Те са жени прелюбодейки, които избират да изневеряват или да бъдат с мъж, който изневерява, без това да ги смущава или да ги кара да се срамуват. Изневярата е получила неограничен достъп дори в жанра чиклит, в онази лека и по женски иронична проза, наричана навремето „розови романи“. Днес чиклит, написана от жени за жени, говори с лек и безгрижен тон за изневярата.

Достатъчни са две заглавия от изложените по рафтовете с американска литература книги: Извънбрачни занимания за напреднали, един напълно истински договор за изневяра между четири отчаяни домакини от трийсетте години в Лос Анджелис, които решават да изневерят на съпрузите си и да си разкажат какво се е случило, като едновременно

с това внимават да не преспят с брачните партньори на останалите, и Изневярата като диета или „диетата на изневеряващата“, където четирийсетгодишна омъжена жена се свързва отново чрез електронната поща със свой стар интимен приятел, като в очакване на една възможна среща решава най-после да се освободи от досадните килограми в повече – нещо, което никога преди не е успявала да направи.

Изневярата днес е по-показна и разпространена: тя е „глобализирана“. Наистина можем да направим една увлекателна обиколка на света, държава след държава: осъществена от Памела Друкерман, бивша журналистка от Уолстрийт Джърнъл, която е събрала колекция от различните начини, по които се казва „имам извънбрачна връзка“. В Съединените щати използват израза „имам си някой настрана“; в Швеция и в Русия – „офейквам вляво“; в Ирландия – „играя не по правилата“, във Великобритания – „играя извън дома“; в Холандия – „хвърлям котка в тъмното“; в Израел – „ям настрана“; в Индонезия – „имам великолепен промеждутък“; в Китай по времето на Културната революция – „имам проблеми в начина на живот“, а днес – „стоя едновременно в две лодки“.

Следователно изневярата е глобална и транснационална, но този факт по никакъв начин не намалява силата и болката, с които преобръща живота на хората. Това е причината, поради която написах тази книга, представляваща едно дълго пътуване през изневярата в наши дни. Заедно ще се опитаме да разберем наистина ли изневярата е по-разпространена и защо.

Ще проследим нейните биологични и поведенчески корени. Ще анализираме причините за съществуването ѝ. Ще разграничим изневярата на сърцето от тази, предизвикана от половия нагон. Ще изследваме онези „позорни“ изневери, които се прощават най-трудно. Ще се поставим на мястото на този, на когото са изневерили, с неговите страхове, подозрения, с често основателната му ревност; дори ще му дадем някой и друг съвет как да разобличи неверника. Ще се опитаме да разберем дали е възможно да се прости и да се започне отначало.

А при някои случаи трябва да се приложи терапия на изневярата, за да се възстанови общуването в двойката, самоуважението на този, на когото са изневерили, а понякога и да се излекува импулсивността на изневеряващия. Изобщо да направим всичко, което може да предложи психологията, така че след тъмната нощ отново да изгрее слънцето на новия ден.